

βων μετὰ τὴν ἐκ Βιέννης ἐπάνοδον λέγει ἅμα ἦλθεν ἡ ἀγγελία τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ Μάρτιον τοῦ 1821, ἡ πόλις εὐθὺς μετεβλήθη εἰς κοιλάδα κλαθμῶνος· αὐτὸς μετὰ τῆς οἰκογενείας του κατὰ Μάϊον μετέβη εἰς Τεργέστην, ἡ οἰκία του ἐδημεύθη καὶ ἀπόλεσε τὰ πάντα¹. Καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ Κούμα ἐμιμήθησαν πλείστοι καταφυγόντες ὅπου ἕκαστος ἠδύνατο. Οὕτως ἔχόντων τῶν πραγμάτων ἡ μόλις ἀναλαβοῦσα Εὐαγγελικὴ Σχολὴ συνέπασχεν, ὅπως δὲ εἶχε κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη—1821—1824 εἰπεῖν οὐκ ἔχομεν· διότι ὁ κώδικς αὐτῆς καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς Μητροπόλεως οὐδὲν περὶ τούτου ἀναφέρουσιν. Ἐκ παραδόσεως δ' ἔχομεν, ὅτι ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν δεινῶν πολλαὶ ταραχαὶ ἐγένοντο πολλαχοῦ τῆς πόλεως, οἱ δὲ χριστιανοί, ἰδίως δὲ οἱ Ἕλληρες, πανοικεῖ τὰς ἐστίας των ἐγκαταλείποντες κατέφευγον εἰς τὰς ἀσφαλεῖς τῶν Εὐρωπαίων οἰκίας (Φρεγκχανέδες), ἢ καὶ εἰς τοὺς περιβόλους τῶν Ἐκκλησιῶν, ἔνθα δειμαλέοι διῆγον μῆνας ὀλοκλήρους, τοῦθ' ὅπερ περιοδικῶς ἐπαναλαμβάνετο ἐπὶ ἔτη. Τοιοῦτον ἄσυλον ἐπὶ τριετίαν ἐγένετο καὶ ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολή, ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν (μαγαζίων) τῆς ὁποίας κατέφευγον περιοδικῶς πολλαὶ οἰκογένειαι ὁμογενῶν μέχρι τῆς καταπαύσεως τῶν ταραχῶν τούτων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1824. Πιθανῶς κατὰ διαλείμματα διδάσκαλός τις ἐδίδασκε τοὺς προσερχομένους ὀλίγους παῖδας. Ὅπως δὴποτε ὅμως καθ' ὅλον τὸ τριετές διάστημα ἀπὸ τοῦ 1821—1824 ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολὴ ἦτο οὕτως εἰπεῖν κεκλεισμένη, ἐν δὲ τῷ κώδικι αὐτῆς μνεῖα διδασκά-

¹ Ἱστορία τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων. Τόμ. ΙΒ', σελ. 59.

² Σ, Τρικούπη Ἱστορ. τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάς. Κεφ. Ιε'.

